

Diumenge 31 (A) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 23,1-12): Aleshores Jesús parlà a les multituds i als seus deixebles, dient: «Sobre la càtedra de Moisès s'han assegut els escribes i els fariseus. Totes les coses que us diguin, feu-les i observeu-les, però no feu segons les seves obres, ja que diuen i no fan. Perquè lliguen fardells pesats i insuportables, i els carreguen damunt les espatlles dels homes, però ells ni amb el dit no els volen moure (...). I de vosaltres, no vulgueu anomenar ningú Pare sobre la terra, ja que un és el vostre Pare, el celestial (...)».

Origen del "Dret Natural"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui no és fàcil discernir el que és just en qüestions antropològiques fonamentals. ¿Podria existir una "càtedra" acceptable per a tots? ¿Com distingir entre el bé i el mal, entre el vertader Dret i el "dret aparent"? En allò que fa a la dignitat de l'home, evidentment, el principi de "la majoria" no basta. Històricament, els ordenaments jurídics han estat gairebé sempre motivats d'un mode religiós.

Nogensmenys, el cristianisme mai no ha imposat a la societat un "Dret revelat", sinó que s'ha remès a la naturalesa i a la raó com a veritables fonts del Dret; s'ha referit a la harmonia entre raó objectiva i subjectiva, una harmonia que pressuposa que ambdues esferes recolzin en la Raó creadora de Déu. Efectivament, els teòlegs cristians s'afegiren al moviment filosòfic i jurídic sorgit al segle II a.C., quan es "trobaren" el Dret Natural social (desenvolupat pels filòsofs estoics) i el Dret Romà.

—D'aquest contacte "providencial" nasqué la cultura jurídica occidental, la importància de la qual és determinant per a la humanitat.